

Oficerski Trybunał Orzekający.

Oficerski Trybunał Orzekający powołany dekretem Naczelnego Wodza z dnia 25 września 1919 r. na posiedzeniu dnia 21 maja 1920 r. pod przewodnictwem gen. ppor. Osinskiego Aleksandra, przy współudziale członków ppułk. Szt.Gen. Burhardta Stanisława, ppułk. Dzierżanowskiego Kazimierza, mjr p.d. Szt.Gen. Młodzianowskiego Kazimierza, kpt. Matkowskiego Karola, por. Chocieszyńskiego Antoniego oraz jego sekretarza kpt. Jana Zakrzewskiego wydał w sprawie kpt. Aleksandra Kurmańskiego następujące

o r z e c z e n i e:

Kpt. Aleksander **KURMAŃSKI** nie może być oficerem Wojska Polskiego.

U z a s a d n i e n i e.

Oficerskiemu Trybunałowi Orzekającemu przekazano do rozstrzygnięcia sprawę kpt. Aleksandra Kurmańskiego ze względu na zachodzące wątpliwości co do jego narodowości oraz własnoręczne zastrzelenie 2-ch przewodników cywilnych w czasie marszu 13-go pułku piechoty w roku 1914. pod Kraśnik.

Dochodzenia przeprowadzone wykazały, że kpt. Aleksander Kurmański w czasie swej służby w armji austr. podawał się za Tyrolczyka, że chociaż pochodzi z polskiej rodziny wzbierał się niejednokrotnie mówić z kolegami po polsku, a zagadnięty przez oficera w polskim języku odpowiadał po niemiecku. Choć zeznania innych kolegów stwierdzają jego polskie pochodzenie, wykazują powyższe fakta stale okazywaną indolencję dla sprawy polskiej i charakteryzują dosadnie kpt. Kurmańskiego i jego wartość jako Polaka.

Wartość kpt. Kurmańskiego jako oficera narodowości polskiej charakteryzuje również fakt, że po przewrocie listopadowym żołnierze i podoficerowie pułku uznali, iż kpt. Kurmański nie powinien być przyjęty do Wojska Polskiego, a stanowisko swoje zaznaczyli w delegacji do komendy pułku.

Odnosnie do zastrzelenia dwóch cywilnych włóścian przewodników rzekomo dlatego, że w sierpniu 1914 r. świadomie źle prowadzili oddział, który z powodu tego był poważnie zagrożony przez nieprzyjaciela, dowiodło śledztwo na podstawie zeznań świadków i oświadczenia kpt. Kurmańskiego, że fakt powyższy

v e r t e -

358
55

Officerski Trybunał Orzekający
miał miejsce w Lubelskiem że komendant pułku płk. Krassera wydał rozkaz rozstrzelania owych przewodników bez sądu, o ile dowodnie wykaże się ich zdrada. Jednakże rozkaz płk. Krassera co do zastrzelenia przewodników powinien być wykonany przez żołnierzy, przydzielonych kpt. Kurmańskiemu dla odnalezienia właściwej drogi, nie zaś przez niego samego.
W wykonaniu rozkazu osobiście przez kpt. Kurmańskiego na polskiej ziemi, na osobach władających po polsku wykazuje przesadną gorliwość w służbie wobec państwa zaborczego i między innymi zarzutami dyskwalifikuje go jako oficera armji polskiej, która składać się powinna z jednostek narodowo nieskazitelnych. -
/-/ Osiński Gen.

- /-/ Zakrzewski sekretarz
- /-/ Ant. Chocieszynski por.
- /-/ Burhardt ppułk.
- /-/ Dzierżanowski ppułk.
- /-/ Karol Matkowski kpt.
- /-/ Młodzianowski major.

Zatwierdzam
dnia 1 czerwca 1920 r.

/-/ J. Leśniewski
Minister Spraw Wojskowych
Generał-Porucznik.

Za zgodność:

Z. W. W. W.

MINISTER
SPRAW WOJSKOWYCH

WARSZAWA, DN. 15 września 1920 r.-

LICZBA 2733/20.B.P.1.T.

(W odpowiedziach należy powoływać się na powyższą liczbę)

TAJNE

48557

Do

4795/T,

NACZELNEGO DOWODZTWA

/Adjutantura Generalna/

w Warszawie.-

Belweder.-

Przesyłam akta w sprawie odwołania od orzeczenia Oficerskiego Trybunału Orzekającego, wydanego co do kapitana Aleksandra KURMAŃSKIEGO, z prośbą o decyzję Wodza Naczelnego co do ewentualnego wznowienia postępowania.-

Minister Spraw Wojskowych

Sontkowski

Generał-Porucznik.-

4 załączniki.-

MINISTERSTWO WOJSKOWYCH
ADJUTANTURA GENERALNA
WARSZAWA

L. D. 48557, dnia 13/X 1920 r.

1. Sekcja. Wydział

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

360

56